

การเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูดของนักศึกษาเมียนมาโดยใช้เทคนิคการโค้ช

The Development of Myanmar Undergraduate Students' Communicative Confidence in Listening and Speaking through Coaching Technique

สิงห์คำ รักป่า¹, พจนารถ นุกุลคาม² และ เอี่ยมพร ฟุเต็มวงศ์³

Singkam Rakpa¹, Pojjanart Nukulksam² and

Euamporn Foutemwong³

(s.rakpa@gmail.com)

Received: October 15, 2025
Revised: December 08, 2025
Accepted: December 15, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิคการโค้ชต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 2. เพื่อประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเมียนมา ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวเมียนมาที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น จังหวัดตาก จำนวน 20 คน ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง โดยกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการฟังและพูดภาษาอังกฤษ (EG 111) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ดำเนินการวิจัยโดยใช้การวิจัยกึ่งทดลอง เก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ประเมินความสำเร็จและความมั่นใจโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละและการทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า หลังจากการใช้เทคนิคการโค้ชเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ คะแนนการทดสอบการฟังและการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และผลการประเมิน

^{1, 2, 3} คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น จังหวัดตาก

Faculty of Education, Northern College, Tak Province

ความสำเร็จและความมั่นใจ พบว่า มีผลการประเมินความมั่นใจในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับสูง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการสอนโดยการโค้ชส่งเสริมความมั่นใจในการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาได้

คำสำคัญ : เทคนิคการโค้ช, ทักษะการฟัง, ทักษะการพูด, ความมั่นใจ, เมียนมา

Abstract

The objectives of this research were 1. to investigate the effect of using a coaching technique on developing the English listening and speaking skills of Myanmar undergraduate students and 2. to examine their confidence in using English for communication in these skills. The sample population for this study consists of 20 Burmese undergraduate students studying in the Industrial Service and Tourism Management major, Faculty of Business Administration, at Northern College, Tak Province that enrolled in the first semester of the first academic year (2025). They were selected using purposive sampling, with the criterion that they were Myanmar students registered for the Listening and Speaking Skills course in the first semester of the 2025 academic year. The research was conducted using a quasi-experimental design. Data was collected using pre-tests and post-tests and success and confidence were assessed using a questionnaire. The data was analyzed using descriptive statistics (mean, standard deviation, and percentage) and the dependent t-test.

The research findings revealed that the post-test scores for English listening and speaking for communication were significantly higher than the pre-test scores, at a statistical significance level of 0.5. Furthermore, the evaluation of success and confidence indicated that the confidence level in English listening and speaking for communication was high. These results demonstrate that the coaching technique enhances students' confidence in English listening and speaking for communication.

Keywords: Coaching Techniques, Listening Skills, Speaking Skills, Confidence, Myanmar

บทนำ

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะการสื่อสารในระดับสากลที่เป็นที่ยอมรับและใช้ในวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจระหว่างประเทศ การสื่อสารทั่วไปและการศึกษา นักศึกษาปริญญาตรีจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเพื่อยกระดับการศึกษาของตนตามนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา ปี พ.ศ. 2567 ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

จากข้อมูลการศึกษาของนักศึกษาต่างชาติในประเทศไทย พบว่า นักศึกษาต่างชาติที่นิยมศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของประเทศไทยจำนวนมากที่สุด ได้แก่ จีน เมียนมา กัมพูชา ลาว เวียดนาม เนื่องจากความสะดวกสบายในการเดินทางและมีสภาพภูมิอากาศที่ดี ค่าครองชีพไม่สูงมาก โอกาสในการประกอบอาชีพ (สำนักข่าวอิสรา, 2566; ประชาชาติธุรกิจ, 2567; ไทยพีบีเอส, 2567) และแรงจูงใจด้านวัฒนธรรมประเพณีและภาพลักษณ์ที่เป็นมิตรของประเทศไทย (ถนอมศักดิ์ ศรีจันทร์ และ นัทธพัชร์ น้อยสวัสดิ์, 2567) สำหรับกลุ่มนักศึกษาเมียนมาจัดเป็นกลุ่มนักศึกษาจากประเทศอาเซียนที่มีรายงานการศึกษาต่อมากเป็นอันดับที่สองรองจากนักศึกษาจากประเทศจีน อาจเนื่องจากบางมหาวิทยาลัยมีความร่วมมือทางวิชาการกับเมียนมามาก่อน และผลจากการประชาสัมพันธ์เพื่อชักชวนนักศึกษาเหล่านี้ให้มาเรียนในประเทศไทย จำนวนนักศึกษาเมียนมาที่มีความสนใจเข้ามาเรียนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากสถานการณ์ทางการเมืองและสงครามภายในประเทศ รวมถึง ชื่อเสียงของระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (ประชาชาติธุรกิจ, 2567)

แม้ว่าการใช้ภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานของนักศึกษาต่างชาติเหล่านี้ที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทยจะอยู่ในระดับดี พื้นที่จังหวัดตากมีอาณาเขตติดชายแดนกับประเทศเมียนมาร์ และสถาบันระดับอุดมศึกษาสองสามแห่งมีความพร้อมในการจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาเมียนมาที่พื้นฐานภาษาอังกฤษดีเพียงพอสำหรับการสื่อสารและการเรียนการสอน จากข้อสังเกตในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนยังพบว่า นักศึกษาบางกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษาเมียนมายังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คาดว่าภูมิหลังทางการศึกษาที่ไม่ต่อเนื่องอันเนื่องมาจากปัญหาความไม่สงบในประเทศทำให้รากฐานทางภาษาไม่มั่นคงซึ่งส่งผลต่อความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟังและการพูด

การใช้เทคนิคการโค้ชเพื่อพัฒนาผู้เรียนมีพื้นฐานจากแนวคิดของดิวอี้ (Dewey) ที่เน้นการเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตนำไปสู่การสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ การโค้ชเป็นการเรียนรู้แบบเสริมพลังระหว่างผู้โค้ชและผู้รับการโค้ช (Grant, 2022) บทบาทของผู้สอน เป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเอง การโค้ชช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการทางความคิดเพื่อเติบโต (Grow Idea) มีทักษะกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดความคิดขั้นสูง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีวินัยในการเรียนรู้และกำกับตนเอง รูปแบบการโค้ชเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนที่ชัดเจน ได้แก่ การโค้ชแบบ 3Es – Engage (ความยึดมั่นผูกพัน), Empower (การเสริมพลังการเรียนรู้) และ Enliven (การสร้างความกระตือรือร้น) โดยผู้สอนต้องเลือกใช้หรือผสมผสานองค์ประกอบของการโค้ชทั้ง 3 องค์ประกอบอย่างกลมกลืนเป็นธรรมชาติกับผู้เรียนและสถานการณ์โดยมีเป้าหมาย คือ การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน (วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนาผล, 2567)

เทคนิคการโค้ชเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียนไปในทิศทางที่ถูกต้อง กลยุทธ์การโค้ชในห้องเรียนสามารถใช้กระบวนการ 9 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 2) การทำงานเป็นกลุ่มและทำงานแบบเพื่อน 3) การตอบคำถามอันทรงพลัง เน้นการเสนอคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบด้วยตนเอง 4) การใช้เทคโนโลยี 5) การเป็นแบบอย่าง 6) การเสริมพลังทางบวก 7) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโค้ชกับผู้รับการโค้ช 8) การฟังอย่างลึกซึ้ง และ 9) การให้ข้อมูลย้อนกลับ

การสอนโดยใช้การโค้ชยังมีข้อท้าทาย 7 ประการ (สุธน วงค์แดง, 2567) คือ

1. ผู้เรียนไม่คุ้นเคยกับระบบการเรียนรู้แบบใหม่ที่แตกต่างจากการเรียนในระบบดั้งเดิม ผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจวิธีการเรียนรู้และออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสม
2. ข้อจำกัดของเวลาและความต้องการหลักสูตร ผู้สอนต้องออกแบบ วางแผน ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรก่อนนำไปใช้ มีการปรับแผนเพิ่มเติมเมื่อจำเป็น
3. ความเชื่อมั่นและความสัมพันธ์ของผู้เรียนและผู้สอน อาจแก้ไขด้วยการประชุมหารือกัน
4. ความชัดเจนของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ สามารถแก้ไขด้วยวิธีการ 3 ขั้นตอน คือ กำหนดเป้าหมายแบบ SMART จัดลำดับความสำคัญและทบทวนเป้าหมายเป็นประจำ
5. การปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของแต่ละบุคคล
6. ความสืบเนื่องของกิจกรรม ควรมีการประเมินความต้องการ สร้างชุมชนการเรียนรู้และให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง และ
7. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ของโรงเรียนและชุมชน

สำหรับการโค้ชด้านการเรียนรู้ภาษา เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการนำตนเองของผู้เรียนในการสร้างเป้าหมายการเรียนรู้ ทางเลือกของผู้เรียนในขณะปฏิบัติ ภาระงานการเรียนรู้ภาษาที่ได้รับมอบหมายเพื่อบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาที่กำหนด กรอบภาระงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เน้นกลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจและการพัฒนาความตระหนักในการพัฒนาดตนเองของผู้เรียน ผู้โค้ชและผู้เรียนแบ่งปันความรู้ร่วมกันและประสบความสำเร็จร่วมกัน เมื่อบรรลุเป้าหมายแล้ว โค้ชได้เรียนรู้ถึงวิธีการกำกับติดตามกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและการนำความรู้เกี่ยวกับใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (International Language Coaching Association, 2025; Keszthelyi, 2024)

การความมั่นใจในตนเองเป็นการบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาซึ่งเป็นคุณสมบัติพึงประสงค์ของผู้เรียนควรมีในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร อัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura) นักจิตวิทยาการศึกษาด้านทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมได้ให้ความหมายของความมั่นใจในตนเองไว้ว่า เป็นการตัดสินใจความสำเร็จด้วยตนเองด้วยความเชื่อว่า สามารถบริหารจัดการหรือปฏิบัติภาระงานทางการศึกษาที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จล่วงหน้า โดยกำหนดสมมติฐานว่า ระดับของความมั่นใจ สามารถใช้ในการกำหนดความสำเร็จของงานเมื่อเผชิญปัญหาในการเรียนรู้ได้ ความมั่นใจเป็นกลไกการเรียนรู้ที่แสดงถึงแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นของผู้เรียน เห็นได้จากพัฒนาการของผลการเรียนรู้ กลไกการเรียนรู้ การมีสุขภาวะที่ดีขึ้น การเลื่อนระดับไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ความสามารถทางกายภาพที่สูงขึ้น การเลือกงานอาชีพที่อยู่ในระดับสูงขึ้นและความสำเร็จในการรับมือกับปัญหาทางจิตด้วยกลวิธีที่ดีขึ้น (Waddington, 2023) ความมั่นใจของผู้เรียนยังเชื่อมโยงกับแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน ในด้านการเรียนรู้ภาษา การโค้ชส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองจากการสืบค้นด้วยตนเอง การปฏิบัติงานภายใต้การโค้ชของผู้สอนช่วยให้เกิดความฉลาดทางอารมณ์ เกิดองค์ความรู้จากการเรียนรู้ของตนเอง เกิดการเรียนรู้ด้วยการกำกับตนเอง และเกิดความเข้าใจใส่ใจ ซึ่งนำไปสู่แรงจูงใจในการเรียนรู้ที่ยั่งยืน (Keszthelyi, 2024) จากบริบทที่กล่าวมานี้ งานวิจัยนี้จึงเน้นการศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังและการพูดของนักศึกษาเมียนมาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยเอกชน จังหวัดตาก ที่เรียนภาษาอังกฤษในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (EG 111) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิคการโค้ชต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเมียนมา
2. เพื่อประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเมียนมา

วิธีดำเนินการวิจัย

วิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เน้นข้อมูลเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวเมียนมาที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์นจังหวัดตาก จำนวน 20 คน ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง โดยกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการฟังและพูดภาษาอังกฤษ (EG 111) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

เนื้อหาในการวิจัย กำหนดประเด็นการศึกษา 2 ประเด็นหลัก คือ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังปฏิบัติกิจกรรมฟังและพูดด้วยเทคนิคการโค้ชในการจัดการเรียนการสอน 2) สำรวจความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังจากใช้เทคนิคการโค้ชในการจัดการเรียนการสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับใช้เทคนิคการโค้ชในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2. ออกแบบเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนกิจกรรมการสอนและการโค้ช แบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดและแบบสอบถาม

2.1 แผนกิจกรรมการสอน หลังจากศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการเรียนการสอนระยะเวลา 8 สัปดาห์ กำหนดเนื้อหาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 4 สัปดาห์และทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง ไม่รวมชั่วโมงการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบทดสอบการฟังเป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน แบบทดสอบการพูด เป็นแบบทดสอบสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด คะแนนเต็ม 20 คะแนน ประเมินโดยใช้เกณฑ์ให้คะแนน (Rubric Scores) ดังนี้ ความคล่องแคล่วในการพูด 5 คะแนน ความถูกต้องในการออกเสียงและน้ำเสียง 5 คะแนน ความเหมาะสมในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและสีหน้าท่าทาง 5 คะแนน และการเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยค 5 คะแนน

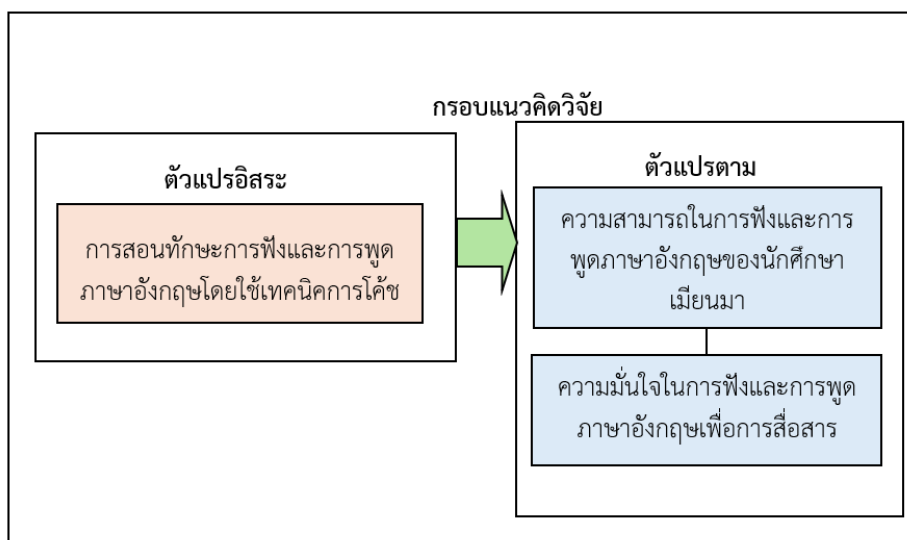
2.2 แบบสอบถาม ศึกษาแนวทางการประเมินทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประเด็นความสำเร็จและความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้านการฟังและการพูด กำหนดเนื้อหาประเมินทักษะการฟัง จำนวน 10 ข้อ และประเมินทักษะการพูด จำนวน 10 ข้อ

3. นำแบบสอบถามที่ออกแบบไปประเมินหาค่าความสอดคล้องโดยเนื้อความในแบบสอบถาม พิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านที่เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านหลักสูตรและการสอน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า โดยค่าที่ยอมรับได้ 3.50 ขึ้นไป ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาเมียนมาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5. วิเคราะห์ผลสำรวจและสรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการโค้ชและการสำรวจความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในทักษะการฟังและการพูด สรุปความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลเชิงปริมาณในระยะที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในของทักษะการฟังและทักษะการพูด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้สถิติค่า t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน และส่วนที่ 2 สำรวจความมั่นใจของนักศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้ ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย และระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง” หรือ “การรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ในการวิจัยนี้ยกเว้นด้วยด้วยเหตุผลดังนี้ 1) งานวิจัยเป็นงานวิจัยพัฒนาผู้เรียน แบบ Classroom Action Research 2) นักศึกษากลุ่มเป้าหมายไม่ได้เป็นนักศึกษากลุ่มอ่อนไหว ไม่เป็นผู้อพยพ ในศูนย์อพยพ แต่เป็นนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษาตามความสมัครใจของผู้เรียน 3) การเก็บข้อมูลได้แจ้งระเบียบการเก็บข้อมูลชัดเจน คือ เป็นการเก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมายทั้งกลุ่มไม่ได้มุ่งไปที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ไม่มีการระบุตัวตนของนักศึกษาที่เข้ามาเรียนเป็นรายบุคคลและข้อคำถามในแบบสอบถามเน้นการพัฒนาทักษะภาษาเท่านั้น ไม่ใช่คำถามที่เป็นประเด็นอ่อนไหว อนึ่งผู้วิจัยได้แจ้งความสมัครใจในการตอบแบบสอบถามกับกลุ่มเป้าหมาย (Consent form) แล้ว

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิคการโค้ชต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเมียนมา ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคนิคการโค้ชต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเมียนมาแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบ t-test และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาเมียนมา จำนวน 20 คน แสดงด้วยตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบทักษะการฟังของนักศึกษาเมียนมา

การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	SD_D	t	Sig. (1 tailed)
ก่อนเรียน	10.45	2.06	4.45	2.24	8.90	0.00
หลังเรียน	14.90	2.59				

* $p < 0.5$

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นผลการทดสอบความสามารถในการฟังของนักศึกษาเมียนมา โดยการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาเมียนมา จำนวน 20 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.45 และ 14.90 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักศึกษาเมียนมาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบความสามารถด้านทักษะการพูดของนักศึกษาเมียนมาพบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบทักษะการพูดของนักศึกษาเมียนมา

การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	SD_D	t	Sig. (1 tailed)
ก่อนเรียน	10.30	2.15	5.90	2.22	11.88	0.00
หลังเรียน	16.20	2.50				

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นผลการทดสอบความสามารถในการพูดของนักศึกษาเมียนมา การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาเมียนมา จำนวน 20 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.30 และ 16/20 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักศึกษาเมียนมาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. เพื่อประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเมียนมา พบผลการประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเมียนมาโดยใช้แบบสำรวจความสำเร็จและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับความสำเร็จและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความเห็น
สามารถระบุใจความหลักในขณะฟังบรรยายหรือสนทนาได้	4.25	0.79	มาก
สามารถระบุรายละเอียดและตัวอย่างที่กล่าวถึงในบทสนทนาได้	4.15	0.78	มาก
สามารถบอกทัศนคติของผู้พูด น้ำเสียง และความตั้งใจของผู้พูดโดยตีความจากเนื้อความในบทสนทนาได้	4.10	0.87	มาก
สามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากบริบทที่ฟังโดยไม่เสียสมาธิในการฟัง	4.20	0.83	มาก
สามารถจดบันทึกและใช้ในการทบทวนประเด็นสำคัญในขณะฟังได้	4.05	0.72	มาก
สามารถกำกับตนเองในการฟังอย่างตั้งใจได้	4.05	0.72	มาก
สามารถฟังเพื่อจับประเด็นสำคัญโดยอาศัยตัวบ่งชี้ด้านระดับเสียงในการสนทนาได้	3.95	0.61	มาก
สามารถเข้าใจเรื่องที่ฟังแม้จะนำเสนอในสำเนียงที่แตกต่างและในระดับความเร็วที่แตกต่างกันในบทสนทนาได้	4.10	0.72	มาก
สามารถสรุปหรือเล่าเรื่องที่ฟังเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในเรื่องที่ฟังได้	4.05	0.88	มาก
หลังการสอนโดยใช้เทคนิคการโค้ช ฉันมีความมั่นใจในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น	4.55	0.51	มากที่สุด
รวม	4.16	0.74	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คนประเมินความสำเร็จและความมั่นใจในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าเฉลี่ยรวมของผลการประเมินภาวะผู้นำครูด้วยตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.74) และหลังการฝึกการฟังโดยใช้เทคนิคการโค้ช นักศึกษาเมียนมามีความมั่นใจในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.51)

ประเมินความสำเร็จและความมั่นใจในการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาเมียนมาแสดงด้วยตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ระดับความสำเร็จและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความเห็น
สามารถนำเสนอแนวคิดเชิงวิชาการอย่างชัดเจนและเป็นเหตุเป็นผล	4.10	0.85	มาก
สามารถใช้คำศัพท์อย่างหลากหลายและใช้ไวยากรณ์เหมาะสมกับเนื้อความ	3.80	0.61	มาก
สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดในการพูดได้ด้วยตนเอง	3.75	0.44	มาก
ยังคงรักษาระดับความเร็วในการพูดนำเสนอ ในขณะที่เลือกใช้คำศัพท์ใหม่ในการพูด	3.60	0.59	มาก
สามารถดำเนินการสนทนาอย่างสมถัดสนมอบปลาย	3.75	0.55	มาก
สามารถใช้คำถามเพื่อนำไปสู่การอภิปรายหรือขอข้อมูลเพิ่มเติมจากการสนทนาได้	4.10	0.85	มาก
สามารถปรับลีลาการพูดให้เป็นแบบเป็นทางการ/ไม่เป็นทางการตามบริบทการสนทนาที่แตกต่างกันได้อย่างเหมาะสม	4.20	0.83	มาก
สามารถใช้ภาษาท่าทางในการสื่อสารอย่างเหมาะสม	4.15	0.75	มาก
สามารถนำเสนอหรือสรุปความอย่างกระชับและมั่นใจ	3.90	0.71	มาก
หลังการสอนโดยใช้เทคนิคการโค้ช ฉันทึความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น	4.45	0.51	มาก
รวม	3.98	0.66	มาก

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คนประเมินความสำเร็จและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าเฉลี่ยรวมของผลการประเมินภาวะผู้นำครูด้วยตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.66) และหลังการสอนโดยใช้เทคนิคการโค้ช นักศึกษาเมียนมามีความมั่นใจในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.51)

สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผลการวิจัย

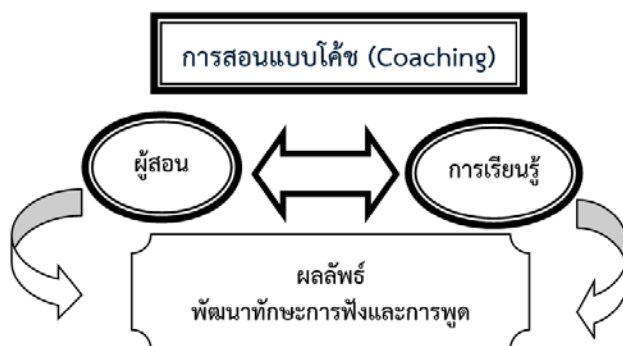
ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า คะแนนหลังเรียนในการทดสอบทักษะการฟังและทักษะการพูดของนักศึกษาเมียนมาสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้และฝึกฝนตามแนวคิดการจัดการ

เรียนรู้โดยใช้เทคนิคการโค้ชที่มุ่งเน้นศักยภาพของผู้เรียนด้วยการออกแบบ วางแผน ปฏิบัติการและประเมินผลการปฏิบัติการงานที่มอบหมายอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Keszthelyi (2024) ที่พบว่า การสอนภาษาโดยใช้เทคนิคการโค้ชเป็นการจัดการเรียนรู้แบบเสริมพลัง กระบวนการจัดการเรียนการสอนเริ่มจากการตั้งคำถามเพื่อนำไปสู่วัตถุประสงค์ที่กำหนด การกำหนดบทบาทของผู้สอนในฐานะโค้ชเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ร่วมกันและไว้วางใจซึ่งกันและกัน และงานวิจัยของ วิจิตรวาทิทองนาถ และ สิริธร สนิจินดาวงค์ (2565) ที่พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 เนื่องจากการตั้งคำถามเป็นการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน การติดตามสอบถามความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้เรียนเป็นการสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนเป็นการสร้างแรงจูงใจเชิงบวก ทำให้ผู้เรียนมีการคิดที่เติบโตขึ้น สามารถพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้ของตนได้อย่างต่อเนื่อง

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ผลการประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเมียนมาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Keszthelyi (2024) ที่พบว่า การสอนโดยการโค้ชส่งเสริมการเรียนรู้เชิงบวกในเชิงจิตวิทยาที่เน้นการเสริมสร้างสมรรถนะของผู้เรียน การพัฒนาเทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเองและส่งเสริมความสามารถในการสื่อสาร ลดความวิตกกังวล และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง รวมถึง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Zablotska et al. (2023) ที่พบว่า การสอนโดยการโค้ชนำไปสู่กลไกการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดการเติบโตทางความคิด ส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกเหนือจากตัวเลขทางสถิติแล้ว การเพิ่มขึ้นของคะแนนเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญย่อมส่งผลกระทบต่อตัวผู้เรียนโดยตรงในหลายมิติ ได้แก่ ความมั่นใจในตนเอง (Self-Confidence) และแรงจูงใจ (Motivation) เมื่อนักศึกษาสังเกตเห็นว่าคะแนนของตนเองดีขึ้นอย่างชัดเจน ความมั่นใจในการใช้ภาษาและความสามารถในการเรียนรู้ก็จะเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งนำไปสู่การมีแรงจูงใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการฟังต่อไป

องค์ความรู้จากการวิจัย

องค์ความรู้จากการวิจัยการสอนแบบโค้ชมีดังนี้ 1) การสอนแบบโค้ชช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาให้ดีขึ้น และนักศึกษามีความมั่นใจในการใช้ภาษาในระดับสูง ช่วยให้เห็นทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การสอนโดยการโค้ช (Coaching) มีประสิทธิภาพในด้านการส่งเสริมความมั่นใจในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาได้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การสอนแบบโค้ช

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

เป็นวิจัยกึ่งทดลองที่ใช้กับกลุ่มนักศึกษาต่างชาติ ยังมีข้อจำกัดในการสื่อสารในบางประเด็น ในเบื้องต้นของการทำกิจกรรมร่วมกับนักศึกษาไทยซึ่งไม่ค่อยกล้าแสดงออกด้านการสื่อสาร ต้องอาศัยผู้สอนเป็นตัวกลางในการถ่ายทอด แต่นักศึกษาในชั้นมีพัฒนาการด้านการสื่อสารดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดร่วมกัน คือ ผู้สอนในฐานะที่เป็นโค้ช สิ่งสำคัญที่ควรพิจารณาในการจัดกิจกรรม คือ บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน การเตรียมผู้สอนให้มีความรู้และความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนโดยการใช้โค้ชเป็นประเด็นหลักที่ต้องปฏิบัติรวมถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ ได้แก่ การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียน การกำหนดคำถามที่ทรงพลังเพื่อนำไปสู่การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ร่วมกัน การกำกับติดตามอย่างเป็นกัลยาณมิตรโดยผู้สอนเป็นโค้ชพร้อมทั้งแนะแนวทางในการแก้ปัญหาเมื่อผู้เรียนประสบปัญหา การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสะท้อนคิด และการประเมินตนเองของผู้เรียนเพื่อแสวงหากลยุทธ์หรือแนวทางใหม่ ๆ ในการพัฒนาตนเองด้วยตนเอง

2) ในการจัดกิจกรรมเสริมสมรรถนะการเรียนรู้ภาษา ผู้สอนควรประเมินความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนในด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นการวิเคราะห์ผู้เรียนในเบื้องต้น อันเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำวิจัยด้าน 1) นวัตกรรมที่ส่งเสริมทักษะการนำตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีที่มีประสิทธิภาพต่อไป 2) ควรทำวิจัยเชิงทดลองกับนักศึกษาไทยในระดับอื่น ๆ

4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนการฟังและการพูด สามารถนำเทคนิควิธีการแบบ Coaching ไปปรับใช้ เพราะเป็นวิธีการที่ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนในสื่อสารภาษาอังกฤษโดยสามารถปรับให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

รายการอ้างอิง

- ถนอมศักดิ์ ศรีจันทร์ และ นันทพัชร น้อยสวัสดิ์. (2567). การศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาจีนที่เลือกเรียนมหาวิทยาลัยในประเทศไทย. *วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทร์* วิโรฒ, 15(1), 95–106.
- ประชาชาติธุรกิจ. (2567, 14 เมษายน). มหา'ลัยไทยรุกตลาดอาเซียน “เมียนมา” มาแรง แชน.ศ. “กัมพูชา-ลาว”. สืบค้น 17 ตุลาคม 2568, จาก <https://www.prachachat.net/>
- ประชาชาติธุรกิจ. (2567). เปิดจำนวนนักศึกษาจากอาเซียนเข้ามาเรียนในมหา'ลัยไทยมากที่สุด. สืบค้น 17 ตุลาคม 2568, จาก <https://www.prachachat.net/>
- ศักดิ์รินทร์ นิยมศิลป์. (2562). ไทยขึ้นแท่นตลาดศึกษานานาชาติ. *The Prachakorn: Population and Development*. สืบค้น 17 ตุลาคม 2568, จาก <https://theprachakorn.com/>
- สำนักข่าวอิสรา. (2566). 10 ปีจีนอันดับหนึ่ง! ส่องสถิติ.ศ. ต่างชาติในไทยปี 55–65 เมียนมา ครองเบอร์สอง. สืบค้น 17 ตุลาคม 2568, จาก <https://www.isranews.org/>
- สุธน วงศ์แดง. (2567). การเปลี่ยนแปลงจากการสอนสู่การโค้ชการสอน : มิติใหม่แห่งการเรียนรู้ในยุคพลิกผันทางดิจิทัล. *วารสาร มจร พุทธโสธรปริทรรศน์*, 4(1), 31–47.
- วิจิตรา โพธิ์ทองนาค และ สิริธร สิ้นจินดาวงศ์. (2565). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคการโค้ชเพื่อเตรียมความพร้อมเข้ารับการศึกษาเป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทร์* วิโรฒ, 23(2), 57–72.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนาผล. (2567). *การโค้ชเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน*. กรุงเทพฯ : จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.

Graham, Z. (2022). Self-efficacy and language learning: What it is and what it isn't. *The Language Learning Journal*, 50(2), 186–207.

International Language Coaching Association. (n.d.). *What is language coaching?*. Retrieved November 25, 2025, from <https://ilcaglobal.com/what-is-language-coaching>

Keszthelyi, M. (2024). The role of language coaching in language learning. *Practice and Theory in Systems of Education*, 9(4), 95–103.

Nongkawe, S., & Ngamnin, S. (2024). The effects of communicative language teaching on enhancing English speaking and writing abilities of Mattayomsuksa 3 students. *Educational Journal Faculty of Education, Nakorn Sawan Rajabhat University*, 7(1), 366–377.

Waddington, J. (2023). Self-efficacy. *ELT Journal*, 77(2), 237–240.

Zablotska, L., Olendr, T., & Tsar, I. (2023). Influence of language coaching techniques on undergraduate students' motivation in the process of foreign language teaching at non-linguistic specialties. *Arab World English Journal*, 14(1), 394–408.